

LIČNA KARTA SELA
EČKA

SADRŽAJ

Istorijat	1
Istorija Ečke.....	1
Karta sela.....	2
O naselju.....	3
Demografija.....	3
Stanovništvo	4
Važne ličnosti.....	6
Vremenska linija Ečke	8
Poljoprivreda	10
Ekonomija	11
Restorani i prenoćišta	14
Socio-kulturni aspekt.....	15
Obrazovanje	15
Javno zdravlje i institucije.....	16
Manifestacije	16
Udruženja	17
Sport	19
Aerodrom “Ečka”	20
Crkve i veroispovesti.....	21
Karta sela sa znamenitostima	23
Kulturno-istorijsko nasleđe	24

ISTORIJAT

ISTORIJA EČKE

Najstariji pisani tragovi o postojanju naselja potiču iz ugarskog vremena i mogu se naći u dokumentima – poveljama, iz kojih se saznaje da je naselje pripadalo bečejskoj tvrđavi čiji je vlasnik tada bio despot Đurađ Branković. U tim zapisima iz 1439. – 1441.godine, naselje je bilo na granici i služilo je za pretovar rečne robe. U njemu su živeli Mađari i Srbi.

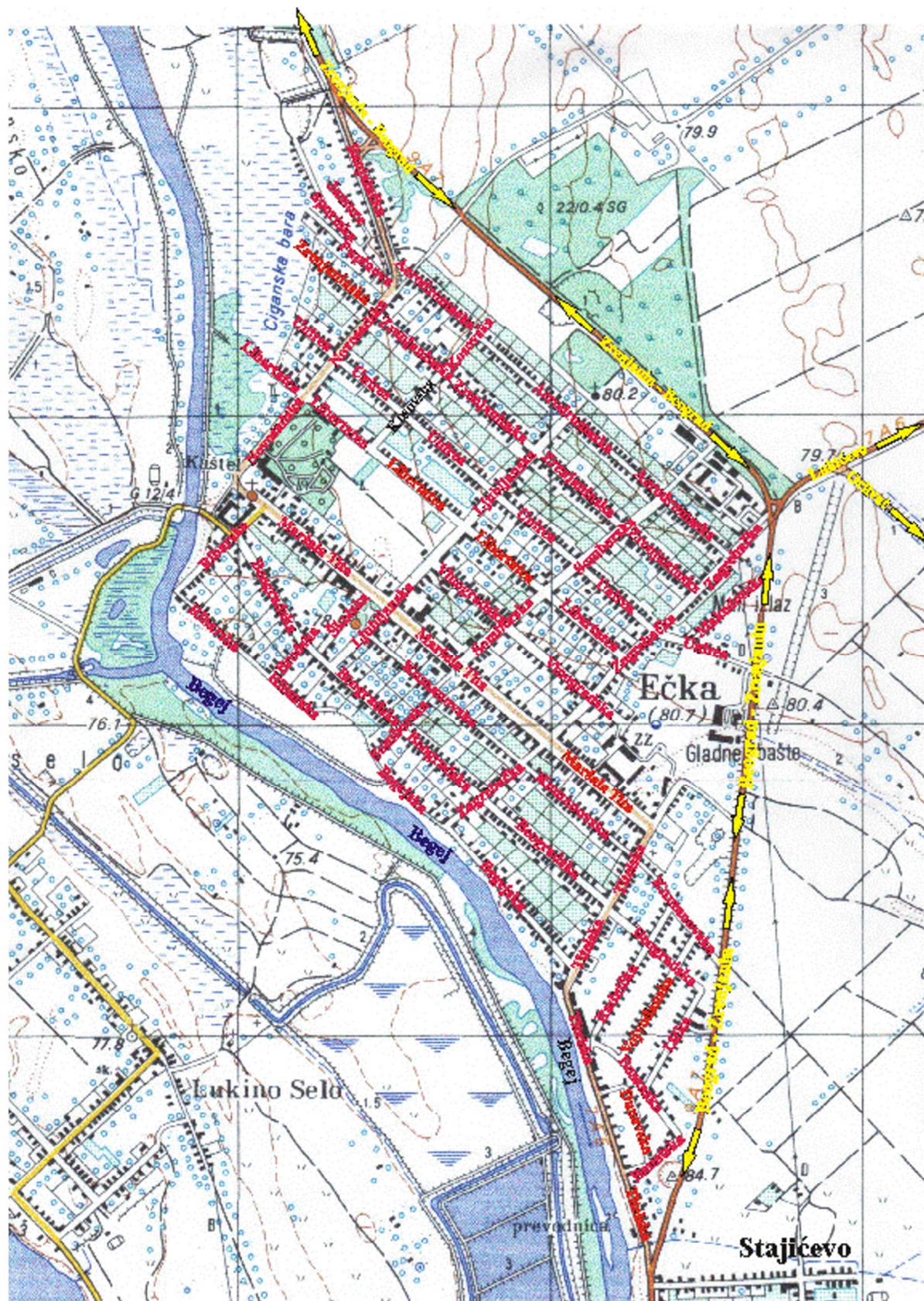
Razmere stalnog naselja – sela, Ečka dobija tek u vreme austrougarske vladavine ovim prostorima. Popisom stanovništva iz 1717.godine selo broji samo 20 srpskih kuća i 43 stanovnika, da bi sredinom XVIII veka brojalo 56 srpskih domaćinstava. Prvom kolonizacijom, u periodu 1765.-1775.godine, dolaskom rumunskog življa, selo je naraslo na 120 domaćinstva.

Nailazi vreme naglog ekonomskog i društvenog razvoja i preobražaja sela. Ono se vezuje za kupovinu ečanskog poseda od strane jermenskog trgovca Lazara Lukača – 1781.godine. Muški potomci porodice Lazar vladaju imanjem sve do 1870.godine, a od tada pa sve do 1944.godine, kada prelazi u društveno vlasništvo, smenjuju se plemići Harnocourt, Pallavicini i Lovrenković. U vreme vladavine muških potomaka porodice Lazar, kompletan posed, pa i samo selo doživelo je veliku ekspanziju, kako u demografskom tako i u ekonomskom pogledu.

U različitim istorijskim i ekonomskim prilikama svi su se masovno doseljavali i odseljavali, osim Rumuna, koji su od vremena dolaska, pa sve do popisa 1971.godine, bili većinski živalj u selu. Danas u Ečki žive pripadnici 19 različitih naroda i narodnosti. Za potrebe veleposedstva Ečka, a kako mi ečani šeretski volimo da kažemo – na osnovu našeg sela stvorena su još šest i to: Lukino Selo – 1785; Lazarevo – 1800; Lukićevo – 1809; Kničanin -1866; Belo Blato – 1867 i Stajičevo – 1924.godine.

Razvoj sela počinje da opada prateći opadanje moći veleposedstva Ečka. Blizina i brzi razvoj grada, odvlači ekonomskom migracijom stanovnike sela ka njemu, a mnogi u nemirnim vremenima prve polovine XX veka polaze trbuhom za kruhom u udaljene zemlje Severne i Južne Amerike. Završetkom Drugog svetskog rata iz sela izčezava populacija Jevreja i Nemaca.

U vreme socijalističkog razvoja zemlje, ponovo dolazi sredinom sedamdesetih godina prošloga veka, period ekspanzije sela. Ečku izgrađuju i proširuju novi stanovnici, grade komunalnu infrastrukturu sela i poboljšavaju uslove privređivanja i življenja. Za četrdeset godina postojanja mesne zajednice sve ulice u selu su osvetljene, kaldrmisane ili asfaltirane; podignuta su autobuska stajališta; izgrađeni su: novi vatrogasni dom, moderna ambulanta sa apotekom, dom kulture; oko pedeset kilometara trotoara; seoski vodovod i izvršena kompletna gasifikacija. U XXI vek ušlo se sa projektom izgradnje kanalizacione mreže u Ečki, čija prva faza je urađena.

O NASELJU

Prvi pisani dokumenti o postojanju naselja na prostoru današnje Ečke su iz 1939-1941.godine. Legenda kaže da je Ečka dobila naziv po imenu rano preminule žene, hunskog vođe Atile, koji je bio osvajač na ovim prostorima.

Srbi i Rumuni bili su starosedeoci ovog mesta kada je Lazar Lukač, na licitaciji u Beču 1781.godine kupio posed Ečku sa 30.000 jutara zemlje, dobivši time titulu „grofa“.

Danas je Ečka lepo urbano selo sa oko 4.000 stanovnika koje se kontinuirano razvija, u kome složno živi 19 naroda i narodnosti.

Kulturno-istorijski spomenici i prirodne lepote u okolini, nerazdvojni su pratioci našeg mesta.

Ečka je multikonfesionalno, multikulturalno i multietničko, tipično banatsko selo, drugo po veličini u opštini Zrenjanin. Udaljeno je devet kilometara od centra grada. Prostire se pravcem severozapad – jugoistok i omeđena je desnom stranom magistralnog puta Zrenjanin – Beograd i rekam Begej, na čijoj levoj obali leži. Suvozemna i vodena putna mreža, koja prolazi selom, čini njegov geografski položaj veoma značajnim i povezuje ga sa Bačkom, Južnim Banatom i dalje preko Dunava – Srbijom. Do 1957.godine i izgradnje sadašnje trase puta Zrenjanin – Beograd, glavna ulica sela bila je kako je i sada meštani zovu „carski drum“. Ečka kao selo dugi niz godina bila je raskrsnica puteva koji su vodili od Pančeva i Titela, ka Temišvaru ili Segedinu i Budimpešti. Svi putnici namernici morali su proći kroz Ečku.

DEMOGRAFIJA

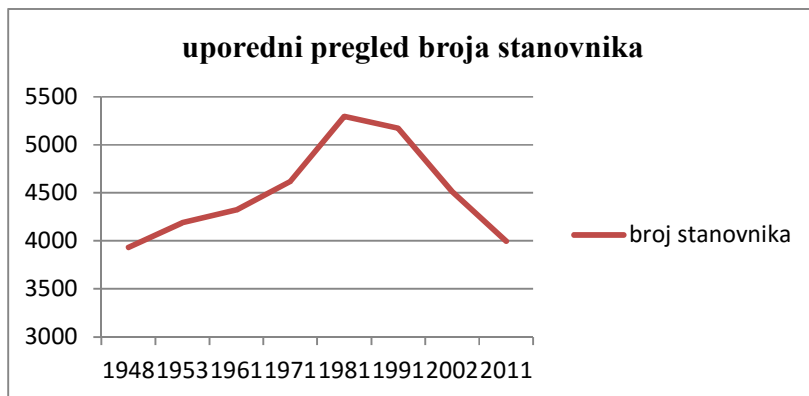
Naziv sela:	EČKA
Pokrajina:	Vojvodina
Upravni okrug:	Srednjobanatski
Opština:	Zrenjanin
Gustina stanovništva:	177 st/km ²
Položaj: Koordinate	45°19'04"N 20°26'20"E
Vremenska zona:	srednjoevropska: UTC+1
Nadmorska visina:	71 m
Površina:	25,5 km ²
Broj stanovnika:	3999

STANOVNIŠTVO

UPOREDNI PREGLED BROJA STANOVNIKA

godina	1948.	1953.	1961.	1971.	1981.	1991.	2002.	2011.
broj stanovnika	3934	4188	4323	4621	5293	5172	4513	3999

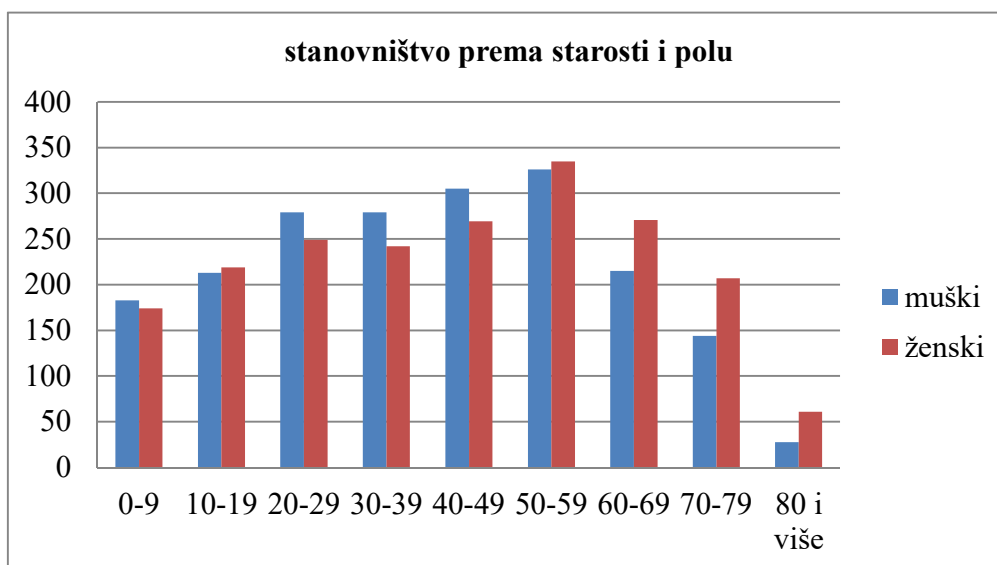
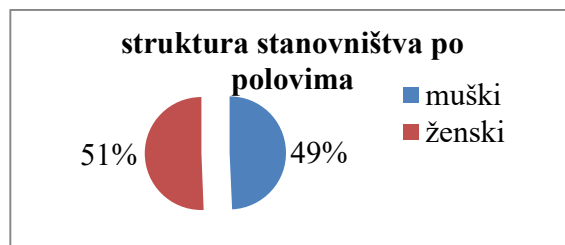
1948. godine u Ečki je živelo 3934 stanovnika. Broj stanovnika beležio je tendenciju rasta sve do 1981.godine kada u našem selu ima 5293 stanovnika. 1991.godine dolazi do pada broja stanovnika i ta tendencija je nastavljena sve do danas. U Ečki trenutno ima 3999 stanovnika, približno kao u 1948.godini.

STANOVNIŠTVO PREMA STAROSTI I POLU

Starost	Pol		
	muški	ženski	ukupno
0-9	183	174	357
10-19	213	219	432
20-29	279	249	528
30-39	279	242	521
40-49	305	269	574
50-59	326	335	661
60-69	215	271	486
70-79	144	207	351
80 i više	28	61	89
ukupno	1972	2027	3999

Najbrojnije je stanovništvo 50-59 godina. Najmalobrojnije je staro stanovništvo sa 80 i više godina. Broj muškaraca i žena do 19 godina je približno jednak. Ima više muškaraca 20-49 godina. Ima više žena nego muškaraca starosti preko 60 godina, a i ukupno. 51% ukupnog stanovništva čine žene, a 49% muškarci.

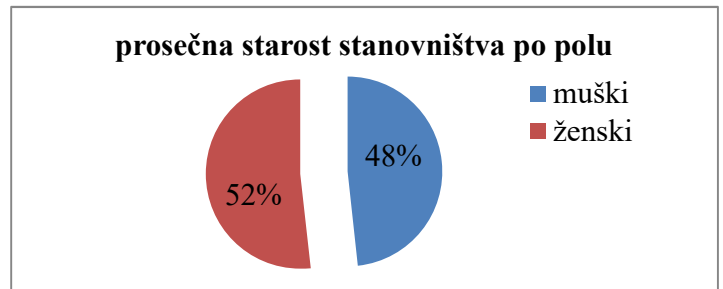

Prosečna starost stanovnika je 41,9 godina.

Žene imaju za nepune 3 godine višu prosečnu starost od muškaraca.

**PROSEČNA STAROST
STANOVNIŠTVA PO POLU**

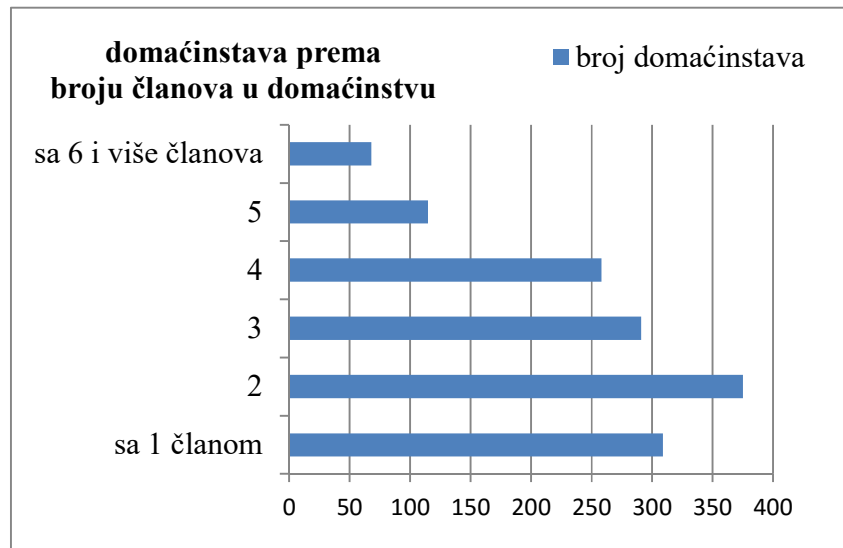
pol	prosečna starost
muški	40,4
ženski	43,3
ukupno	41,9

Prema popisu iz 2011.godine najveći broj stanovnika živi u dvočlanim domaćinstvima. Od ukupno 1416 domaćinstava ima 375 dvočlanih domaćinstava, 309 jednočlanih, 291 tročlano, 258 četvoročlanih, 115 petočlanih i najmanje ima domaćinstava sa 6 i više članova samo 68. Prosečno domaćinstvo u Ečki ima 3 člana.

**DOMAĆINSTVA
PREMA BROJU ČLANOVA**

broj članova u domaćinstvu	broj domaćinstava
sa 1 članom	309
2	375
3	291
4	258
5	115
sa 6 i više članova	68
ukupno	1416
prosek	2,82

VAŽNE LIČNOSTI

SVETOZAR TEODOROVIĆ

Svetozar Teodorović 1911.godine sa Valerijem Magdom je bio u delegaciji za povratak imena Ečke u ministarstvu unutrašnjih poslova Mađarske (Ugarske). Ispostovao je da se vrati ime Stara Ečka kao naziv za Rumunski deo opštine Ečka, koja je bila podeljena na rumunsku i nemačku opštinu. Bio je u odboru za doček prestolonaslednika Aleksandra Karađorđevića i vojvode Mišića kada su prolazili kroz selo na putu za Bečkerek.

Sveštenik Svetozar Teodorović vodio je srpsku pravoslavnu parohiju, punih četrdeset i šest godina, sve do smrti 06.10.1926.godine.

VALERIU MAGDA

U blizini Zrenjanina, u selu Jankov Most, rođen je 1864.godine Valeriu Magda. Kao student teologije u Aradu, dolazi u Ečku i osniva Horsko čitalačko društvo – “SOCIETATEA CORALĂ DE CITIRE” tj. crkveno horsko pevačko društvo. Imao je veliku želju da seljake izvuče iz mraka kulture, eksploatacije od strane grofa i austro-ugarske monarhije i da ih podigne na svetlost dana.

Punih šest godina radi kao profesor u Aradu a onda dolazi u Ečku.

Na tridesetogodišnjicu završetka zidanja i osveštenja Rumunske pravoslavne crkve, pun entuzijazma i ljubavi prema rumunskom pevanju, mladi muzički talentovan student teologije postavlja kamen temeljac crkvenog hora i budućeg kulturnog života u Ečki.

Sa mnogo ljubavi, uči mlade i stare da pevaju, u početku crkvene

pesme a posle toga: ljubavne, marševe, kola i druge pesme. Osnovan sa samo 17 članova, hor prvi put peva sv.liturgiju 8.septembra 1885.godine. na “Rođenju Presvete Bogorodice – Mala Gospojina”.

ŠTEFAN ŠTEFU

Mladi rumunski učitelj iz okoline Arada, Štefan Štefu koji je došao na službu u Ečku, ostavio je upečatljiv trag svog rada u prosveti, a deo svog mladog života posvetio je i obogaćenju kulturnog života našeg mesta. Njegovim dolaskom hor počinje novu, još plodonosniju etapu svojih aktivnosti. Samim postavljanjem 1907.godine Štefana Štefua na čelo hora, uče se nove pesme i dolazi do veće popularnosti hora. Štefan Štefu je napisao mnoge svoje kompozicije koje su i danas prisutne u izvođenju nekih banatskih horova.

Prvi važan istorijski datum Crkvenog hora, bila je proslava 25 godina postojanja i rada. Jubilej je proslavljen sa godinom zakašnjenja, 29.maja 1911. na drugi dan Duhova. Za tu priliku u selu su se

organizovale mnogobrojne predivne manifestacije impozantne u to vreme. Na realizaciji proslave radi eminentni učitelj i vrsni poznavalac muzike Štefan Štefu zajedno sa sveštenikom Valerijem Magdom.

DR ALEKSANDAR SABOVLJEV

Dr Aleksandar Sabovljević rođen je 23.decembra 1907.godine u Staroj Ečki. Ispit zrelosti položio je juna 1928.godine u Velikom Bečkereku (Zrenjanin), a nakon toga upisuje Medicinski fakultet u Beogradu gde je i diplomirao 1937.godine. Usavršavao se u SSSR, Istočnoj Nemačkoj, Švajcarskoj, Francuskoj, Italiji, Švedskoj, SAD, Kanadi i Poljskoj. Govorio je nemački i rumunski, služio se ruskim, francuskim i engleskim jezikom. Radio je na fakultetima i univerzitetima u Beogradu, Sarajevu i Novom Sadu. Odlikovan je 1949.godine Ordenom zasluga za narod III i II reda 1950.godine i Ordenom rada II reda 1955. i 1959.godine.

Doktor, profesor i naučnik Sabovljević umro je u Sarajevu 1963.godine. Ime dr Aleksandar Sabovljević od 1964.godine nosi i osnovna škola u Ečki, sa ponosom i obavezom, prema čoveku, profesoru, doktoru i naučniku, rođenom u našem mestu, čija dela su zadužila sadašnje i buduće generacije. Dr Aleksandar Sabovljević sahranjen je na pravoslavnom groblju u Ečki.

VREMENSKA LINIJA EČKE

1439-1442. - U dokumentima se pominje stalno ljudsko naselje pod imenom Eckerida koju je Đurađ Branković poklonio svom rođaku iz Verone, Pavlu Biriniju. Mesto je već tada bilo poznato po carinarnici i skeli preko Begeja, a prvi evidentni stanovnici bili su Mađari koji naziv naselja preinačuju u Ečehida.

1551. - Ečehida postaje deo spahiluka Despotov Age i pretvara se u konak na važnom trgovačkom putu prema Perlezu i Titelu. Malobrojno stanovništvo čine doseljene srpske porodice, a selo menja naziv u Hečka.

1660. - U Pečkom katastru Hečka je okategorisana kao srpsko naselje pod imenom Eča.

1691. - Srbi koji nastanjuju selo, većinom su došli u vreme Velike seobe Srba iz Peći pod vođstvom Arsenija Čarnojevića.

1711. - Izgradnja srpska pravoslavna crkva "Sveti Nikola".

1761. - Selo se pojavljuje na kartama pod današnjim nazivom Ečka.

1767. - Dolazak rumunskih kolonista koji zauzimaju napuštene kuće i zemlju. Naseljavanje Rumuna, sa manjim prekidima, trajalo je punih 10 godina.

1781. - U Beču održana licitacija komorske zemlje u Ečki, posed od oko 30.000 lanaca kupuje Lazar Lukač.

1788. - Slovačke porodice koje se doseljavaju podigle su školsku zgradu od naboja, a u njoj se obavljala i bogoslužnja.

1793. - Osnovana je rimokatolička parohija, a naredne godine se pristupilo izgradnji prve crkve.

1803. - Izgradnja prve pivare na desnoj obali Begeja.

1811. - Počeo je poduhvat planskog pošumljavanja velikih kompleksa u okolini Ečke. A naredne godine sađenje sadnica retkih vrsta drveća i šiblja, donetih iz raznih krajeva sveta, svuda oko vlastelinskog imanja, popločavanje staza kamenjem.

1820. - Završena izgradnja vlastelinskog dvorca (današnji Kaštel).

1821. - Na zahtev rumuna izgrađena prva osnovna škola, nastava se odvijala u jednoj kući.

1834. - Rumuni podizu školsku zgradu sa 1 učionicom i 2 prostorije koje je koristio učitelj.

1837. - U selu izbija požar i rimokatolička crkva je izgorela do temelja.

1848. - Izgradnja pivnice na suprotnoj obali Begeja.

1854. - Izgrađena rumunska pravoslavna crkva.

1864. - Izgrađen novi hram na prostoru oko stare rimokatoličke crkve (današnja zgrada rimokatoličke crkve).

1876. - Podela Ečke na dve opštine Nemet Ečka i Roman Ečka, čvrstih granica između opština nije bilo.

1887. - Prema popisu iz te godine, nemački deo (Nemet Ečka) je imao 1703 stanovnika i 254 kuće. Obradive zemlje je bilo 780 jutara, pod trskom 36 jutara, na vinograde je otpadalo 2460 jutara, a neplodne zemlje je bilo 171 jutro. Rumunski deo (Roman Ečka) je imao 2600 stanovnika i 450 kuća. Obradive zemlje bilo je 2951 jutro, pod baštama 230 jutara, livade su se prostirale na 185 jutara, pod vinogradom je bilo 65 jutara, a crkvene zemlje 65 jutara.

1889. - Izgradnja prvog mosta preko Begeja. Nakon 3 godine je doneta odluka o izgradnji novog mosta.

1891. - Felix Hornoncourt kupuje jahtu, odobrava pristup parku "Tier Garten" (do te godine slobodan pristup parku je bio zabranjen) i iste godine jezero pretvara u ribnjak.

1893. - 100 godina od osnivanja rimokatolicke parohije. Tokom prvih 100 godina postojanja, kršteno je 14.369 novorođenih, obavljeno 3.152 venčanja i sahranjeno 10.225 vernika.

- 1894.** - Uz pomoć priloga meštana i crkvene zajednice izgrađena je nova škola sa 4 učionice. Danas meštani ovu zgradu zovu "stara škola".
- 1895.** - Podizanje prvog parnog mlina.
- 1898.** - Dogodio se veliki požar koji čuvenu pivnicu uništava do temelja.
- 1902.** - Izgradnja šljaza na Begeju. U to vreme u Ečku stiže prva vršalica. Počinje flasterisanje ulica ciglama prethodno izgorele pivnice. Nemačka zadruga je otkupila plac pored Begeja i podigla magacin kapaciteta 120 vagona.
- 1906.** - Senzaciju u selu izazvala je kupovina automobila, vozilo je pripadalo Felixu.
- 1908.** - Na zahtev crkvene zajednice i uz pomoc priloga, Srbi su izgradili novu školsku zgradu.
- 1934.** - Izgrađeno je novo jezero "Alice", naredne godine jezero "Felix", a 1937. završeni su radovi na izgradnji "velikog jezera". Površina ribnjaka te godine iznosi oko 1000 jutara.
- 1942.** - Prva privatna apoteka u selu.
- 1945.** - Osniva se prva zemljoradnička zadruga u selu i gradi se zadružni dom.
- 1952.** - Škola prelazi u osmogodišnju, dolaze prvi predmetni nastavnici sa višom stručnom spremom.
- 1956.** - Počinje izgradnja sadašnjeg asfaltnog puta Zrenjanin-Beograd. Zadruga uzima u zakup 56 jutara zemlje koju obrađuje sa oskudnom mehanizacijom, dva traktora i svega nekoliko priključnih mašina.
- 1957.** - Na temeljima stare nemačke škole, izgrađena je sadašnja škola "Dr A. Sabovljević".
- 1958.** - "Ratarsko-traktorska srednja škola" zvanično počinje sa radom.
- 1960.** - Zahvaljujući Kaštelu, selo dobija rang turističkog mesta i novu, značajnu mogućnost razvoja.
- 1964.** - Formirana mesna zajednica Ečka, a naredne godine je uveden samodoprinos.
- 1967.** - Izgrađeno 20km trotoara, a nakon 2 godine asfaltirana glavna ulica sela u dužini od 5km
- 1971.** - Rekonstruisana je niskonaponska elektro-mreža u selu.
- 1972.** - Formiran je KUD "Ozarje".
- 1973.** - Izgradjena prva samoposluga i nova seoska ambulanta. Za novogodišnje praznike je prvi put zasijalo i ulično osvetljenje.
- 1985.** - Kaldrmisanje okončano u punom obimu ove godine. Ukupno je kaldrmisano 12.5 km seoskih ulica.
- 1986.** - Izvršena rekonstrukcija asfaltne podloge duž glavne ulice.
- 1988.** - Sopstvenim ulaganjem meštana urađena gasna mreža u selu i puštena u eksploataciju.
- 1989.** - Ugovoreno redovno iznošenje smeća iz sela, proširena telefonska seoska centrala, izgrađen objekat nove pošte, napravljeno rukometno igralište, a uz sve to radila se i III i IV faza vodovodne mreže.
- 1994.** - Završena izgradnja lokalne vodovodne mreže u selu
- 2000.** - Prvi put se održava sada već tradicionalni Vidovdanski turnir u fudbalu.
- 2006.** - Postavljeno je igralište u parku
- 2009.** - Tradicionalni Veliki festival rumunske narodne muzike i folklora nakon 20 godina održan u našem selu.
- 2010.** - Završena je izgradnja eko-česme u centru sela. Održava se prvi po redu međunarodni festival Dečijeg folklora "Roda" u Domu kulture koji je nastavio sa održavanjem do danas.
- 2013.** - Međunarodni festival rumunskih romansi i evergrin šlagera u parku Kaštela.
- 2014.** - Počela izgradnja sportske dvorane u okviru Osnovne škole u Ečki koja će se prostirati na 1200 m².

POLJOPRIVREDA

Selo Ečka je tipično ravničarsko i ljudi su ovdje oduvijek bili opredeljeni za bavljenje poljoprivredom. Takva proizvodnja se odlikuje potpunom primenom agrotehničkih mera u ratarskoj i voćarskoj proizvodnji, primenom visokorodnih sorti i gajenjem visokoproduktivnih rasa stoke uz pomoć i učešće poljoprivrednih stručnih službi.

Ukupna površina zemljišta Ečke je 2.638ha. Od toga 1.456ha je iskorišćeno u poljoprivredi.

ISKORIŠĆENOST POLJOPRIVREDNOG ZEMLJIŠTA PO BILJNIM KULTURAMA

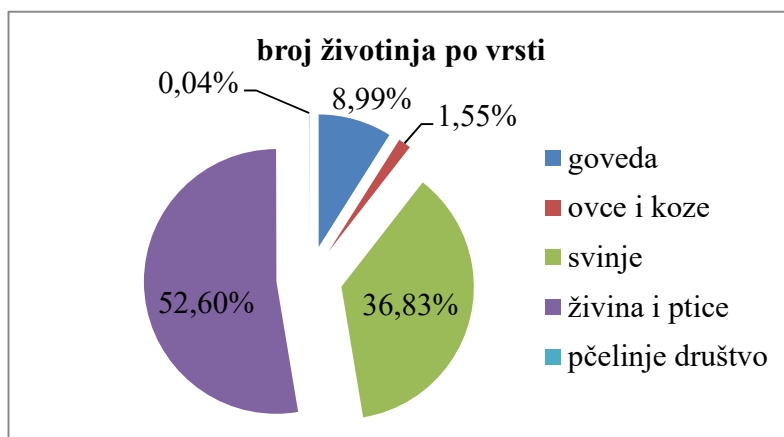
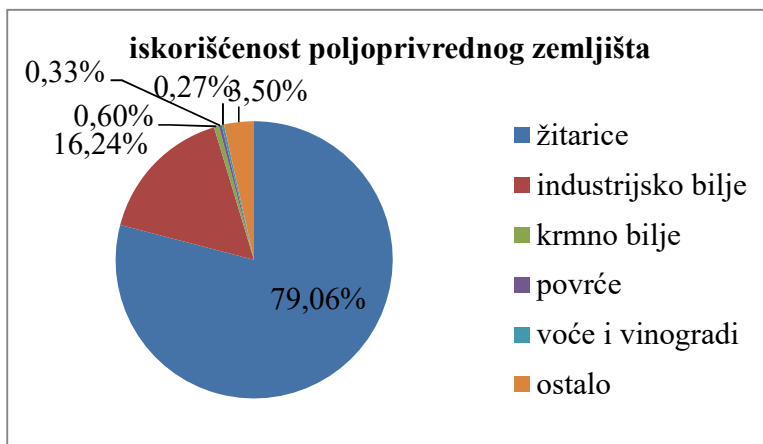
biljna kultura	površina u ha	površina u %
žitarice	1151,24	79,07%
industrijsko bilje	236,45	16,24%
krmno bilje	8,7	0,60%
povrće	4,85	0,33%
voće i vinogradi	3,87	0,27%
ostalo	50,97	3,50%
ukupno	1456	100%

Od ukupne biljne kulture žitarice su najrasprostranjenije, sa 79%. Osnovne ratarske kulture su kukuruz i pšenica. Industrijsko bilje zauzima približno 16% poljoprivrednog zemljišta. Voće i vinogradi zauzimaju približno 4ha, a povrće približno 5ha poljoprivrednog zemljišta.

U selu ima ukupno 2715 komada stoke. Najviše ima živine i ptica, 1428 komada, odnosno 52,6%. Skoro 37% čine svinje, odnosno 1000 komada. Takođe ima 244 grla goveda, 42 grla ovaca i koza, kao i 1 pčelinje društvo.

STOČARSTVO

Stoka	broj životinja
goveda	244
ovce i koze	42
svinje	1000
živina i ptice	1428
pčelinje društvo	1
ukupno	2715

EKONOMIJA

Ekonomija je oduvek bila značajan faktor društva. Dugi niz godina razvoj ekonomije je bio vezan za velike gradove, koji su predstavljali industrijske centre. Jedan od najvećih industrijskih centara u državi bio je i Zrenjanin.

Svedoci smo da dugogodišnja i dobro poznata slika velikih industrijskih centara polako ali sigurno nestaje. Decentralizacijom se ti industrijski centri razbijaju i preduzetništvo i privređivanje više nije eksplicitno vezano za njih, već do izražaja dolaze i sela. Ruralne sredine, sela koja su se nekada bavila prvenstveno i jedino poljoprivredom i stočarstvom, dobijaju svoje prve fabrike i mini preduzeća.

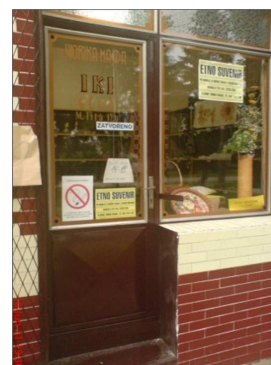
Ečka se može pohvaliti sa velikim brojem mini preduzeća i preduzetnika. U Ečki se proizvodi PVC stolarija, postoji mlin, mlekara, drvvara, radnja za ručno tkanje i izradu suvenira, prevoznici, stolari, trgovinske radnje, agencija za knjigovodstvo, fast food radnja, fotografski studio i mnogi drugi. Broj firmi je na zavidnom nivou, a delatnost je raznolika.

Velika većina ovih radnji spadaju u mala i srednja preduzeća, gde upravo treba staviti najveći akcenat jer je reč o preduzećima čiji razvoj najviše podržava Republika Srbija.

Firme koje u selu privređuju su:

PVC stolarija:

- SR „Manix“, vlasnik Vukmirović Mane
- SR „Pro mont“, vlasnik Jovanović Radislav
- Ortačka radnja „Lune“, vlasnik Ninković Nebojša

Mlin „Dunja“, vlasnik Mudrinić Dunja

Mlekara „Belkino“, vlasnik Bitević Rada

Drvvara „Boža“, vlasnik Milović Dubravka

Radnja za ručno tkanje i izradu suvenira „Etno suvenir“, vlasnik Magda Viorika

Autoprevoznik „Vojnović“, vlasnik Vojnović Mile

Stolarska radnja SR „Bata“, vlasnik Petrov Milivoj

Trgovačke radnje:

- STR „Vanjica“, vlasnik Milošević Dijana
- STR „Jo-jo“, vlasnik Ivanović Gordana
- STR „Super“, vlasnik Đurković Miroslav
- STR „Dušan & Dušan“, vlasnik Nenadov Ana
- STR „Agrospektar“, vlasnik Kadarjan Olivera

Agencija za knjigovodstvene, računovodstvene i revizorske

usluge „Ortak 023“, vlasnik Grgić Gospava

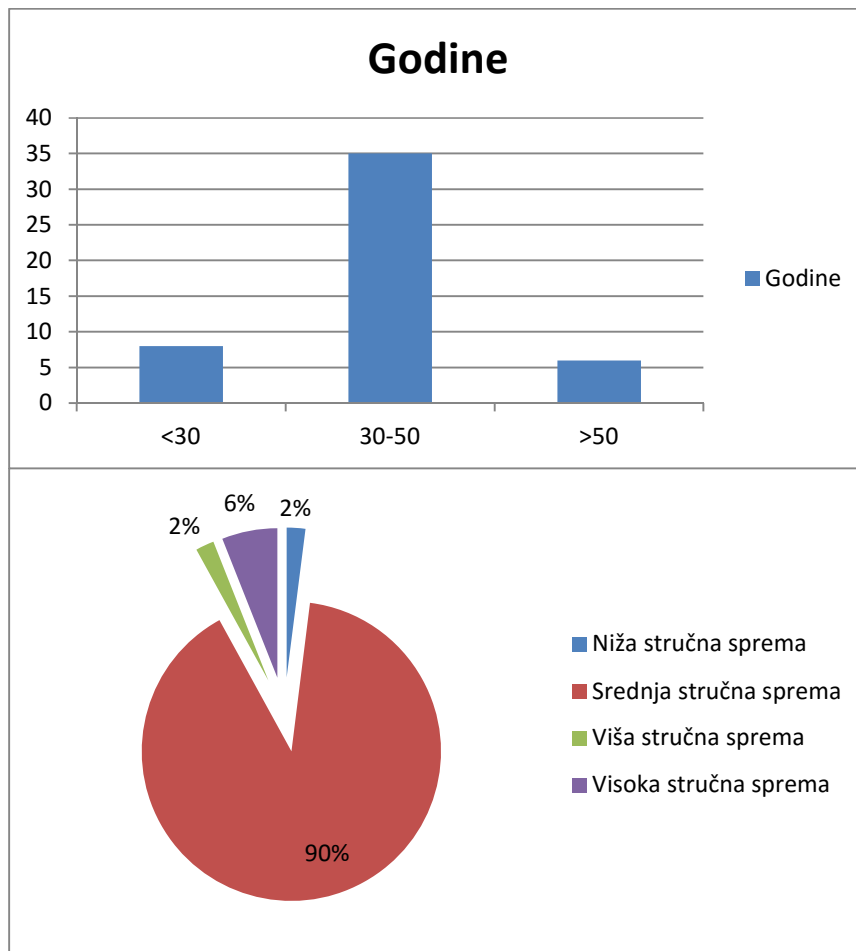
SUR „Dokin“, vlasnik Simić Saša

Autocentar „Kračun“, vlasnik Kračun Petar

Studio „Wedding Studio Pro Dplus“, vlasnik Tordan Zoran

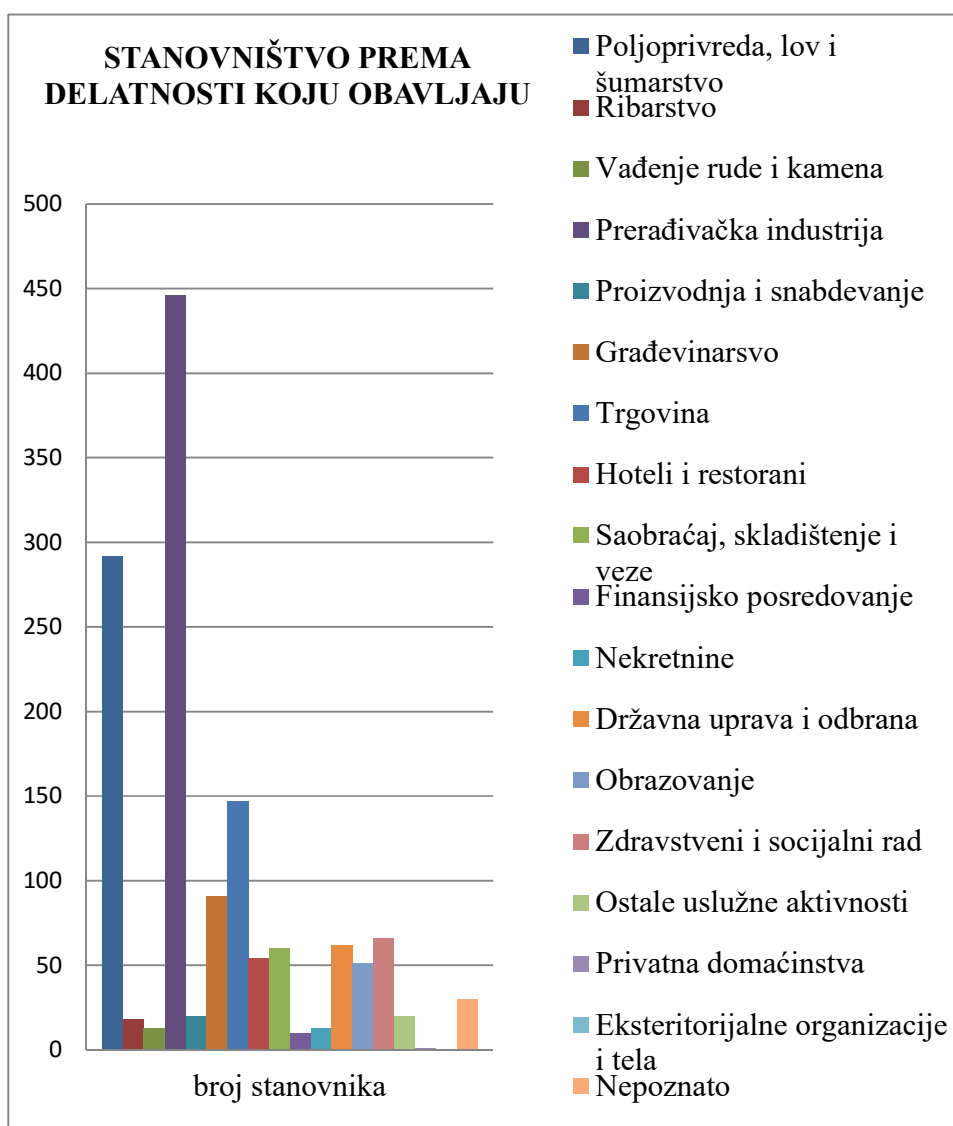
Što se tiče zaposlenih u pomenutim preduzećima, bitno je naglasiti da su svi sa prebivalištem na teritoriji Ečke. Uglavnom je reč o osobama između 30 i 50 godina starosti, sa srednjom stručnom spremom.

STANOVNIŠTVO PREMA DELATNOSTI KOJU OBAVLJAJU

Pol	Poljoprivreda, lov i šumarstvo	Ribarstvo	Vađenje rude i kamena	Prerađivačka industrija	Proizvodnja i snabdevanje	Građevinarstvo	Trgovina	Hoteli i restorani	Saobraćaj, skladištenje i veze	Finansijsko posredovanje	Nekretnine	Državna uprava i odbrana	Obrazovanje	Zdravstveni i socijalni rad	Ostale uslužne aktivnosti	Privatna domaćinstva	Eksteritorijalne organizacije i tela	Nepoznato	ukupno
muški	189	9	11	308	16	85	58	25	51	2	11	43	19	12	14	1	-	20	874
ženski	103	9	2	138	4	6	89	29	9	8	2	19	32	54	6	-	-	10	520
ukupno	292	18	13	446	20	91	147	54	60	10	13	62	51	66	20	1	-	30	1394

Najzastupljenija delatnost u našem selu je prerađivačka industrija kojom se bavi 446 stanovnika, od toga 308 žena i 138 muškaraca. Prema zastupljenosti sledeća delatnost je poljoprivreda, lov i šumarstvo kojom se bavi 292 stanovnika, od toga 189 muškaraca i 103 žene. Takođe su zastupljene delatnosti trgovina, građevinarstvo. Oko 60 zaposlenih ima u delatnostima hoteli i restorani, saobraćaj, skladištenje i veze, državna uprava i odbrana, zdravstveni i socijalni rad. U obrazovanju je trenutno zaposlen 51 stanovnik. U delatnosti eksteritorijalne organizacije i tela nemamo ni jednog stanovnika. Imamo samo 1 privatno domaćinstvo. Takođe malo zastupljene delatnosti su vađenje rude i kamena, nekretnine, finansijsko posredovanje, ribarstvo, proizvodnja i snabdevanje i ostale uslužne aktivnosti. Nepoznati su nam podaci o obavljanju delatnosti za 30 stanovnika.

RESTORANI I PRENOĆIŠTA

Kaštel...mesto gde bajka postaje stvarnost...

Danas je ovo staro zdanje potpuno renovirano i pretvoreno u objekat koji će svojim gostima pružiti nezaboravan odmor u autentičnom ambijentu inspirisanom aristokratskom prošlošću. Dvorac raspolaže sa 38 soba, 24 dvokrevetne, 13 soba sa francuskim ležajem, 1 jednokrevetnom sobom, i 7 apartmana, koje su mešavina modernog i srednjevekovnog dizajna, pružajući gostima intimnu atmosferu, mir i pogled na velelepni park koji okružuje celokupno zdanje.

U balskoj dvorani koja je danas pretvorena u restoran gosti mogu da uživaju u čarima nacionalne i svetske kuhinje, prelepoj muzici, a bogata vinska karta zadovoljiće ukuse i najprobirljivije klijentele.

Zbog svoje okruženosti prirodom i izdvojenosti od gradske vreve, Dvorac Kaštel je idealan za poslovne ljude, kongrese, bankete, proslave, promocije i različite druge manifestacije.

“Konak kod Despota” je sur sa prenoćištem koji se nalazi na oko desetak minuta vožnje kolima od centra grada Zrenjanina i na oko pet minuta od prirodnog rezervata Carska bara. Tačnije na magistralnom putu Beograd-Zrenjanin u mestu Ečka. U njegovoj blizini se takođe nalazi i industrijska zona Zrenjanin. Ovaj objekat je poznat kao “Zlatni lav” ili “Motel Snežana”, ali odskora sa novim vlasnikom, ali sa starim osobljem i starim kvalitetom kao “Konak kod Despota”.

“Konak kod Despota”, nudi sve vrste prenoćišta u sobama koje su opremljene kupatilom, tv-om i klima uređajima. Za sve goste obezbeđen je parking pod video nadzorom.

Ljubitelji hrane i pića sigurno će uživati u ponudi vrhunskih specijaliteta i velikom izboru alkoholnih i bezalkoholnih pića. Restoran raspolaže sa salom za ručavanje kapaciteta 50 mesta i letnjom baštom.

Restoran i picerija “Banat u srcu” nalazi se naspram sur “Konak kod Despota” u sklopu benzinske pumpe, vulkanizerske radnje i autoperionice. Pored klasičnog menija, nude i dnevni meni koji je za 50% jeftiniji od klasičnog. Takođe nude i širok asortiman alkoholnih i bezalkoholnih pića. Restoran raspolaže sa 2 sale ukupnog kapaciteta 90 mesta. Mušterijama je na raspolaganju besplatan parking u sklopu restorana.

SOCIO-KULTURNI ASPEKT

OBRAZOVANJE

Po jezičnosti škole u Ečki bile su ili još postoje: na srpskom jeziku, na rumunskom jeziku, na slovačkom jeziku, na nemačkom jeziku i na mađarskom jeziku.

Škole koje su postojale ili jos postoje u Ečki:

- Prva pravoslavna veroispovedna škola (1772-1821.)
- Slovačka veroispovedna (konfesionalna) škola (1788-1802.)
- Rumunska veroispovedna (konfesionalna) osnovna škola (1821-1921.)
- Srpska pravoslavna veroispovedna škola (1874-1908.)
- PREDŠKOLSKA USTANOVA (od 1892)
- Srpska narodna osnovna škola (1908-1921.)
- Nemačka osnovna škola (do 1944.)
- Državna osnovna škola na mađarskom jeziku (do 1945.)
- Državna rumunska manjinska narodna škola (1921-1944.)
- OSNOVNA ŠKOLA (od 1945)
- Prva pilotska škola – Ečka (1945-1949.)
- Škola učenika u privredi (1946-1954.)
- Ratarsko – traktorska škola (1956-1968.)
- Srednja tehničko poljoprivredna mašinska škola (1961-1968.)

Predškolska ustanova radi sa tri odeljena, dva odeljenja na srpskom jeziku i jedno odeljenje na rumunskom jeziku. Trenutno ima 39 dece u ove tri grupe. Pri predškolskoj ustanovi postoji vrtić za decu uzrasta 3 – 5 godina koji radi u dve grupe. Trenutno ima 33 deteta u vrtiću.

Škola trenutno ima 286 učenika, 138 dečaka i 148 devojčica, od 1. do 8. razreda sa indeksom 1, 2 i 3. U odeljenjima sa indeksom 1 i 2, nastava se odvija na srpskom jeziku, a u odeljenjima sa indeksom 3 – na rumunskom jeziku.

Nastava se izvodi u 13 učionica i kabineta. Najsavremenije opremljena prostorija u školi je učionica namenjena realizaciji vannastavnih aktivnosti – popularni Školski otvoreni klub, koji zadovoljava standardne i kreativne oblike rada.

Naša škola opremljena je i interesantnim bibliotečkim fondom. Građa je na srpskom i rumunskom jeziku. Zanimljivost je u tome što ga nesmetano mogu koristiti i meštani Ečke.

JAVNO ZDRAVLJE I INSTITUCIJE

U zgradi ambulante postoji lekarska ordinacija, u kojoj su zaposlena dva lekara opšte prakse i 4 medicinske sestre, i stomatološka ordinacija, u kojoj je zaposlen stomatolog i medicinska sestra. Lekarska ordinacija radi u dve smene, a stomatološka u jednoj smeni.

Pored ambulante se nalazi ogranak Centralne apoteke Zrenjanin u kojem rade dva zaposlena farmaceuta u dve smene.

Od 2013.godine postoji i privatna apoteka „Biofarm“, koja takođe ima dva zaposlena farmaceuta i radi u dve smene.

Pre više od 10 godina u Ečki je postojala laboratorija za prijem uzoraka krvi. Nažalost ova laboratorija je prestala sa radom ali postoje indicije da će se u narednih godinu i po dana otvoriti. Ovo predstavlja veliki potencijal, kako za Ečku, tako i za okolna sela, jer će se rasteretiti rad laboratorije u Zrenjaninu a i meštanima će se olakšati pristup laboratoriji.

MANIFESTACIJE

Svake godine Klub žena “Ečka” organizuje “Svetosavski bal”. “Svetosavski bal” je druženje koje se tradicionalno održava u organizaciji ovog Kluba i iz godine u godinu se povećava broj gostiju.

Slava sela Ečka je Vidovdan. Praćena je raznovrsnim kulturno-muzičkim i sportskim programom. Tokom slave u centru sela se nalazi i vašar kao i luna park.

Sada već tradicionalni „Vidovdanski turnir u malom fudbalu” prvi put se održao 2000.godine. Održava se kao prateća manifestacija slave sela. Pored ekipa iz sela na turniru učestvuju i ekipe iz drugih naseljenih mesta. Finale se održava 28. juna na Vidovdan, a početak zavisi od broja prijavljenih ekipa. Dodeljuju se nagrade za prva tri mesta, najboljeg igrača, najboljeg golmana, najboljeg strelca, fer-play igru i drugo.

“Vidovdanski kotlić” održava se takođe kao prateća manifestacija slave sela. Predstavlja takmičenje u kujanju riblje čorbe. Takođe mogu učestvovati i ljudi iz drugih naseljenih mesta. Pobednika određuje žiri. Dodeljuju se nagrade za prva tri mesta.

Kud “Lala” od 2010.godine tradicionalno održava međunarodni festival dečijeg folklora “Roda”. Festival se održava poslednje nedelje avgusta, traje 3 dana i poseti ga oko 2000 ljudi.

UDRUŽENJA

Društvenu aktivnost meštani danas ostvaruju kroz aktivnosti 16 udruženja i 5 sportskih organizacija.

“Ečka 1439” je udruženje građana koji vole i poštuju svoje selo i žele da ono napreduje i bude što lepše. Svojim radnim akcijama i doprinosom oni ulepšavaju izgled svog sela. Udruženje građana „Ečka 1439“ osnovano je 20. aprila 2011.godine na inicijativu autora monografije sela: Ervina Gazdaga, Mirona Grgića i Vasilija P. Novaka. Udruženje je registrovano za obavljanje kulturno-istorijskih delatnosti na nivou sela Ečka i mogućnosti organizacije koncerata, simpozijuma, izložbi, muzičkih i pesničkih večeri, promocije knjiga, prezentacija i izdavanje i distribuciju knjiga, CD-a, DVD-a, publikacija, karata, razglednica, suvenira, flajera, pamfleta, biltena...

Od osnivanja do danas, članovi Udruženja su organizovali ukupno 45 akcija. Ukrasili su pet raskrsnica u selu sa turističkim putokazima, kartom sela sa obeleženim nazivima ulica i kulturno-turistički-istorijskim spomenicima, ukrasnim mostićima, obeležjima u vidu postamenata, tablama sa nazivima ulica na raskrsnicama. Imaju više od 5 sati TV promocije sela i objavljenu monografiju Ečke. U udruženju trenutno ima 66 članova, od toga 27 donatora.

Udruženje Klub žena „Ečka“ osnovano je 01.12.2001.godine kao udruženje u oblasti kulture, umetnosti, rukotvorine, negovanje tradicije, humanitarni rad. U svom radu udruženje se rukovodi programskim opredeljenjima i ciljevima društvene zajednice. Svetosavski bal je druženje koje se tradicionalno održava u organizaciji ovog Kluba. Organizovali su „Vidovdanski kotlić“ – takmičenje u kuvanju riblje čorbe u parku u Ečki. Udruženje Klub žena „Ečka“ postalo je osnivač teritorijalne akcione grupe „LAG“ – „Carska bara“. Trenutno ima 20 aktivnih članova.

Aktiv žena osnovan je 1974.godine. Delatnost im je organizovanje humanitarnih akcija, druženja, organizacija obrazovanja odraslih, kao i organizacija obilazaka raznih znamenitosti i mesta. Udruženje trenutno broji 20 članova.

Lovačko društvo “Kaštel” trenutno broji 45 aktivnih članova. Pored organizovanja lovačkih aktivnosti od 2013.godine postaju vlasnici inkubatora i inkubatorske stanice, kao i fazanerije koja se prostire na 160m². Bave se odgojem od jednodnevnih do dvanaestodnevnih fazanskih pilića. Prošle godine izlegli su 1500 fazana. Plan im je da u ovoj godini izlegu preko 3000 fazana kao i izgradnja još jedne fazanerije i adaptacija objekata za smeštaj lovaca.

Udruženje poljoprivrednika “Ečka” osnovano je 02.4.2013.godine i trenutno broji 40 manjih i većih poljoprivrednih gazdinstava koji obrađuju 1455ha Ečanskog, Stajićanskog, Lukićanskog i atara Lukinog sela. Delatnost udruženja je pomoć poljoprivrednicima prilikom nabavke semena, đubriva, sredstava za zaštitu bilja, kao i zaštita prava poljoprivrednika.

Udruženja “Kotlić Ečka” osnovano je 24.12.2011. Oblast ostvarivanja cilja je zaštita životne sredine, kulinarstvo, unapređenje životne sredine, ugostiteljstvo i druge umetničke delatnosti. Delatnost: priprema jela na starinski način u tučanim kotlićima, organizovanje takmičenja, raznih skupova i druženja. Broj članova 70.

Udruženje penzionera osnovano je 1965.godine. Udruženje se bavi humanitarnim radom u vidu pomoći starim i nepokretnim osobama i osobama sa invaliditetom. Bave se i prikupljanjem sredstava za odlazak bolesnih lica u banju na lečenje i rehabilitaciju. Izdržavaju se od članarine. Trenutno broje 40 članova.

“Moto – klub Grofovi Ečka” osnovano je 15.5.2011.godine i broji 10 stalnih i punopravnih članova i 10 prijatelja kluba. Njihove aktivnosti se u većoj meri svode na posećivanje moto skupova i moto žurki u zemlji i inostranstvu. Treba napomenuti da su aktivni učesnici u raznim humanitarnim akcijama i prikupljanjima pomoći. Do sada su uspešno organizovali 2 moto žurke u našem selu koje su bile veoma posećene. Plan im je da u narednom periodu oraganizuju moto žurku humanitarnog karaktera i seminar o bezbednosti dece u saobraćaju.

KUD ”Lala” Ečka je osnovan 01.09.2009.godine kao folklorna sekcija pri Klubu Žena „Ečka”. Sekcija je započela svoj rad sa svega 15 članova, ali zbog velike zainteresovanosti dece i omladine odlučeno je da se Folklorna Sekcija registruje kao Kulturno Umetničko Društvo „LALA“. Za 5 godina svog postojanja KUD „LALA“ u svojim redovima ima 100 članova raspoređenih u tri ansambla: mlađi dečiji ansambl, pripremni ansambl i izvođački ansambl. KUD „LALA“ takođe ima dve pevačke grupe, mušku i žensku, i svoj orkestar. Za 5 godina aktivnog rada na svom repertoaru imamju 13 koreografija sa prostora Vojvodine i Srbije.

Iako mlado Društvo, KUD „LALA“ je imao mnogobrojne nastupe u zemlji i inostranstvu (Poljska, Bugarska, Makedonija, Rumunija, Republika Srpska, Grčka) .

Za samo godinu dana svog postojanja KUD „LALA“ je bio organizator Međunarodnog Dečijeg Festivala „Roda“ gde su za četiri godine gostovala deca iz inostranstva (Rumunija, Bugarska, Makedonija, Poljska, škola Ruske Ambasade, Mađarska, Slovačka, Slovenija i Republika Srpska) i Srbije.

KUD „Štefan Štefu“ osnovano je 1885.godine na inicijativu ondašnjeg studenta teologije Valerija Magde koji je u početku bio crkveni hor da bi kasnije evoluirao u hor kulturnog umetničkog društva „Štefan Štefu“ na čijem čelu od osnivanja pa do danas bilo je ponosnih entuzijasta ali i maestralnih dirigenata. Hor je u početku imao 17 članova, da bi nakon revolucije iz 1848.godine koja je za posledicu imala da polako ali sigurno dolazi do emancipacije žena na selu, broj članova se povećao na 40 da bi 1936.godine bilo 110 članova, horista i horistkinja. KUD dobilo je naziv po mladom rumunskom učitelju iz okoline Arada, Štefan Štefu, koji je došao na službu u Ečku i koji je ostavio upečatljiv trag svog rada u prosveti a deo svog mladog života posvetio je i obogaćenju kulturnog života Ečke. Danas kulturno umetničko društvo „Štefan Štefu“ predvodi Marinel Bugar.

Dogovorom ečana 20. juna 1886.godine osnovano je Dobrovoljno vatrogasno društvo – četa. Članovi društva su većinskim delom bili nemci i to najviše trgovaca i zanatlija. Prilikom osnivanja društvo je brojalo 18 članova.

Današnje Dobrovoljno vatrogasno društvo osnovano je 20.6.1968.godine i broji 74 člana. Oblasti ostvarivanja ciljeva je ostvarivanje i unapređivanje zaštite od požara.

Neformalna omladinska grupa „Mladi Ečka“ sastoji se od pet članova čiji je cilj podsticanje mladih na aktivnije učešće u društvu kroz promociju volonterizma. Formirana je 2013.godine kako bi realizovala projekat sanacije parka u centru sela.

SPORT

Početak organizovanog bavljenja sportom u selu, vezuje se za tridesete godine XX veka, kada je formirano seosko Sokolsko društvo.

1945.godine u Ečki je osnovano i registrovano Sportski društvo "Jedinstvo". Interes za sport, a naročito za fudbal naglo jača.

Godine 1959. povećava se interesovanje ečana za sport uopšte, pa se formiraju i nove sekcije unutar SD "Jedinstvo" – rukometna, odbojkaška i šahovska.

1968.godine se gasi, a 1973.godine ponovo formira fudbalska sekcija SD "Jedinstvo" i počinje takmičenje u međuopštinskoj ligi Zrenjanina. Zvanična boja kluba je plavo-bela.

Fudbalski klub "Jedinstvo Ečka" trenutno ima 38 igrača, od toga 21 igrač u prvom timu i 17 kadeta. 2013.godine pri fudbalskom klubu otvorena je školica fudbala za decu uzrasta od 7 godina koja trenutno broji 32 polaznika.

Šahovski klub "Jedinstvo Ečka" trenutno broji 60 članova od toga 25 registrovanih igrača. Tokom svog postojanja osvajali su mnoštvo medalja, a poslednja je zlatna medalja u opštinskoj ligi. Osam godina za redom tradicionalno održavaju Vidovdanski vikend turnir u šahu, na kome učestvuju igrači iz cele republike. Od 2013.godine u sklopu šah kluba počela je sa radom i škola šaha za omladince, kao i analiza za seniore.

Stono – teniski klub „Profiline“ je osnovan 01.02.2002.godine. Klub sadrži kategorije: mini kadeti, mlađi kadeti, stariji kadeti, juniori i seniori. Klub se sastoji od 20 članova, kao i 9 članova upravnog odbora na čelu sa predsednikom. Do sada su učestvovali na mnogobrojnim turnirima, a redovno igraju Banatsku ligu. Do sada su osvojili 9 srebrnih i 5 bronzanih medalja, a od prošle godine su ponosni vlasnici zlatne medalje u dublu na otvorenom prvenstvu Vojvodine u kategoriji mlađi kadeti. Takođe sa ponosom ističu da se njihov igrač u kategoriji mlađi kadeti nalazi među top 12 igrača Srbije.

Škola karatea osnovana je 1996.godine. Pod okriljem trenera Milana Filipaša dva puta su bili šampioni države, vicešampioni Balkana, osvojili su 3.mesto na evropskom prvenstvu, 1.mesto na internacionalnom turniru u Bugarskoj, kao i višestruki osvajači prvenstva Vojvodine. Iz ove škole su potekli reprezentativci Vuković Srđan, Kecman Igor, Filipaš Vladimir i Vlačić Andrea.

AERODROM "EČKA"

...Na ovom mestu je najbolja "Ruža Vetrova" u celoj okolini (bližoj i daljoj). Kada je Beogradski (međunarodni) aerodrom zatvoren zbog magle, u Ečki je mnogo puta bilo vedro.

Aerodrom Ečka sagradila je nemačka oružana sila 1942.godine. Izgrađena je betonska poletno-sletna pista dužine 1800 i širine 50m. Osim toga, pravilno su bile raspoređene stajanke i prilazne piste. Ispod glavne piste postoje kanali za drenažu koji se spuštaju ka reci Begej, koji su u besprekornom stanju i danas. Bio je najveći aerodrom sa betonskom pistom u svetu.

Na Aerodromu Ečka trenutno radi 5 Aeroklubova (od kojih se jedan bavi akrobatskim letenjem) i dve pilotske škole (u jednoj su na osnovnoj obuci ove godine 40 Libijaca), a koriste ga prema potrebama i 4 firme koje se bave aeroretiranjem iz vazduha. Jedini su Aerodrom ove kategorije u regionu koji ima noćni start (mogu da izvode i noćno letenje).

Pista je travnata i naslonjena uz nekadašnju betonsku (što je odlična podloga za izgradnju nove) i koristi zajednički drenažni sistem zbog čega im je izdata i neograničena dozvola za korišćenje aerodroma tokom cele godine, za letenje danju i noću.

Postojeća infrastruktura aerodroma daje ogroman potencijal za povećanje kapaciteta, kao i prenamenu u bilo kom pravcu (sportskom, poljoprivrednom, kargo, saobraćajnom, helio,...). Položaj piste omogućava veoma bezbedan prilaz i odlazak sa nje. Sam aerodrom je u blizini magistralnih puteva i plovnih vodotokova, što ga čini jedinstvenim u ovoj kategoriji aerodroma na širem području u regionu.

Dominantni postojeći elementi infrastrukture su:

- Travnata pista 1250x80m, moguće povećanje prema potrebi
- 3 hangara (25x26m)
- Aerodromska zgrada sa čekaonicom, ambulantom, radionicom, magacinom i pratećim objektima i sadržajima,
- Sopstveni bunar,
- Trafostanica,
- Cisterna za gorivo sa benzinskom stanicom,
- Betonska pista 1850x60m – nije u upotrebi
- Sistem rulnih staza – nije u upotrebi.

U toku su donošenja novih pravilnika koji će im omogućiti i direktne međunarodne letove. Na aerodromu postoji i servis opšte avijacije koji je ocenjen najvišom ocenom.

CRKVE I VEROISPOVESTI

Tokom dosadašnje istorije sela, Ečku su krasile različite crkve i molitveni domovi vernika. U zavisnosti od društveno-političkog i istorijskog trenutka njihovog bitisanja, igrale su, manje ili više, važnu ulogu u razvoju, životu i radu stanovnika i čitavog sela.

Do sada su u Ečki obitavali članovi raznih crkava, verskih zajednica pa i sekti.

Svakako je najdominantnija hrišćanska crkva, sa svoja tri najjača predstavnika: srpskom pravoslavnom, rumunskom pravoslavnom i rimokatoličkom populacijom. Njihove crkve dugi niz godina već krase naše selo, koje spada u malobrojne seoske zajednice koje imaju tako vredna tri crkvena objekta, na prostoru čitave države.

U spletu istorijskih dešavanja nestali su molitveni domovi Jevreja, evangelista i protestanata.

Molitveni domovi vernika nazarena i baptista još postoje, ali zbog malobrojnosti članstva, dolazeća vremena i njih će skinuti sa pozornice istorije sela, kao što je to zadesilo sudbinu članova "Oastie", kojih više nema. U manjem broju, u selu žive članovi verskih zajednica muslimana, jehovinih svedoka i subotara.

Rumunska pravoslavna crkva

Centar sela krase rumunska pravoslavna crkva „Pogorirea Duhului Sfant“. Njenu izgradnju odpočeo je 1844.godine umetnički zidar Stojković, a završio ju je jedanaest godina kasnije – 1855. zidarski majstor Šnaus. Crkva spada u red jednobrodih građevina, sa polukružnom oltarskom apsidom na istočnoj i visokim zvonikom na zapadnoj strani. Projektovana je u romansko-renesansnom stilu i izgrađena je od tvrdog materijala – cigle, krečnog maltera, peska i cementa, - na placu odmah iza seoske pijace u glavnoj ulici. Unutrašnjost crkve ukrašena je ikonama i velelepim ikonostasom. Ikone su rad Georgija Popovića iz perioda 1810. do 1815.godine i rađene su tehnikom ulja na drvenoj podlozi sa motivima slavistike. Ikonostas je - duborezački rad u drvetu koji je u potpunosti pozlaćen. Kupljen je 1855.godine od srpske pravoslavne crkve u Crepaji. Njegova starost se danas procenjuje na oko 300 godina. Za potrebe potpunog uređenja unutrašnjosti 1862.godine, angažovan je poznati vršački slikar Josif Gojgner. Unutrašnjost zdanja je više puta renovirana, a današnji izgled konačno dobija 1939.godine kada su reparacioni radovi Gojgnerovih slika povereni slikaru Adamu Stefanoviću, krečenja su izvedeni od strane Vlade Štiha iz Beograda, a novi radovi dekorativnog slikarstva povereni su poznatom predratnom splitskom slikaru Mati Menekalu – Rodiću.

Srpska pravoslavna crkva Sv. Nikolaja

Najstariji objekat u selu je srpska pravoslavna crkva Sv. Nikolaja sagrađena u vreme posle velike seobe Srba 1690. godine. Na carskim dverima prvog crkvenog oltara čiji deo se čuva u muzeju grada Zrenjanina, postoji zapis: „Spomen 1711. god“, pa se pretpostavlja da je hram tada i podignut. Crkva je građena od naboja, busenja i čerpića, a bila je oblepljena blatom i spolja i iznutra. Svojim spoljnim izgledom i koncepcijom osnove zdanja, nastavila je tradiciju ruskih crkava – brvnara, koje su se u to vreme gradile po Srbiji. Krov je dvovodni i on je do današnjih dana jedini sačuvan u originalu – pokriven je šindrom. Crkva je jednobrodna građevina sa petostranom oltarskom apsidom i dva mala pravougaona pevnika prostora, koji izlaze u polje, iz ravni bočnih zidova. Unutrašnjost joj je obogaćena ikonostasom iz 1786. godine – rad ikonografa Teodora Popovića i mnogobrojnim ikonama koje se nalaze u priprati crkve od kojih su najstarije dve: „Krst sa Raspećem“ i „Deizis sa apostolima Petrom i Pavlom“. Naslikao ih je daleke 1744. godine, ondašnji poznati slikar Nedeljko Popović - Šerban. Ove ikone su najstariji poznati rad zoografa Šerbana Popovića, a njegovim delima je obeležena epoha slikarskog stvaralaštva predbaroknog perioda na teritoriji Tamiškog Banata.

Rimokatolička crkva Sv. Jovana Krstitelja

Glavnu ulicu otvara i svojom visinom dominira nad selom rimokatolička crkva „Sv Jovana Krstitelja“. To je treći objekat iste namene sagrađen na istom mestu. Sadašnja crkva počela je da se zida 1862. a završena je dve godine kasnije. Sve troškove oko izgradnje preuzeo je grof Sigismund za šta biva odlikovan ordenom „Sv Đorđa“ – dar pape Pia IX . Izgradnja je poverena tadašnjem poznatom bečkerečkom majstoru Stevanu Đorđeviću na osnovu projekta inženjera Kanschkog. Planovi za izgradnju nove crkve tako su napravljeni da se dotadašnja bogomolja nalazila u sredini nove. U njoj su se bogoslužjenja provodila sve do poslednje nedelje avgusta 1864. godine. Za to vreme novi objekat je bio gotov, a stara crkva je srušena i njeni delovi su iznešeni kroz vrata nove. Unutrašnjost crkve ukrašena je bila sa dvanaest ikona ondašnjeg bečkog profesora i slikara Franza Antuna Maulbertscha. Njih je još za potrebe prve katoličke crkve kupio Lazar Janoš 1793. godine. Do današnjih dana sačuvano je samo pet, od kojih se: „Sveta porodica“; „Sv Antal Padovski“; „Sv Franja Asiški“ i „Propovedi sa brda“ nalaze u crkvi, a peta se nalazi u muzeju grada Zrenjanina. Na unutrašnjoj dekoraciji crkve pune dve godine u periodu od 1862. do 1864. je radio i poznati holandski slikar Adolf van der Venne, umetnički sledbenik slavnog Rubensa, koji je naslikao tri velike slike: „Sv Judita“ – na kojoj oslikava lik grofove majke Viktorine Lazar, a na slici „Sv Elizabete“ lik njegove supruge Elizabete Edelspaher. Njegov rad je i slika „Krštenje Isusovo“ koja krasi crkveni oltar. Lepotu crkve čini i hor, istina samo sa ostacima nekadašnjih orgulja, kao i podoltarska kriptna porodice Lazar.

Kaštel Ečka

Ečanska kula

Spomenik - "Devvojica sa golubom"

Ulični krst u Banjalučkoj ulici

Spomenik "Sv. Hubertus"

Spomenik Mihajlu Lazaru

Spomenik posvećen poseti Franca Ferdinanda

Krst u porti rimokatoličke crkve

Rimokatolička crkva

Srpska pravoslavna crkva

Rumunska pravoslavna crkva

Spomenik poginulim u Prvom sveskom ratu

Krst u porti rumunske pravoslavne crkve

Spomenik Zoranu Pavloviću

Spomenik palim crvenoarmejcima

Ulični krst u ulici M.Tita

Ulični krst u Kumanovskoj ulici

Savremena galerija - kolonija Ečka

Pravoslavno groblje

Ulični krst u bašte Zagrebačkoj ulici

Katoličko groblje

Spomenik poginulim u Prvom sveskom ratu

Ečka - Ecica

KULTURNO-ISTORIJSKO NASLEĐE

Kulturna baština sela je prebogata. Retko koje selo u našoj zemlji može se pohvaliti sa osam verskih objekata kao što ih Ečka ima i Kaštelom – bivšom veleposednikovom kućom. Od verskih objekata dve su kapele, po jedna na pravoslavnom i katoličkom groblju, zatim crkveni domovi Baptističke, Nazarenske i crkvene zajednice „Oastia“, te trima hrišćanskim crkvama.

DOM KULTURE

Dom kulture je počeo da se gradi skromnim sredstvima, polako i mukotrpno, uz mobu i dobrovoljni rad. Svečano otvaranje doma kulture bilo je 29.novembra 1954.godine. Konačno je kultura u Ečki dobila “svoj krov nad glavom”. Na sceni doma, svih ovih godina, bilo je mnogih i raznolikih događaja: raznih takmičenja u znanju, kulturnih programa, školskih priredbi itd, održavali su se mnogobrojni sastanci omladinske i društveno političke organizacije, zborovi građana, ili političkih partija, na filmskom platnu gledane su mnoge filmske predstave, organizovane su igranke i disko večeri, odigrane su mnoge pozorišne predstave.

Pored svih ovih kulturnih manifestacija koje su se držale u domu, dugi niz godina u njemu je bila smeštena i naša seoska Biblioteka. U domu se i danas održavaju mnoge kulturne manifestacije.

UMETNIČKA KOLONIJA I SAVREMENA GALERIJA

12.7.1956.godine osnovana je Umetnička kolonija u Ečki. 17.9.1958.godine osnovana je Savremena galerija umetničke kolonije u Ečki. O postojanju i radu Umetničke kolonije i Savremene galerije Ečka svedoči jedna izuzetno bogata zbirka umetničkih dela, zbirka koja je vredna jer je nastala u okvirima jugoslovenske, srpske i vojvođanske kulture.

KAŠTEL

Nezaobilaznu turističku atrakciju sela čini i kaštel – nekadašnji vlastelinov dom. Dolaskom u selo 1782.godine, vlastelin Lazar Lukač, je odmah počeo sa izgradnjom. Na površini od 25 hektara, od Begeja pa prema jugoistoku, do novembra sledeće godine, izgradio je kaštel, porodičnu kuću, u engleskom stilu, okrenut prema reci i opasan velikim kamenim zidom. Prvobitno zdanje renovira njegov sin Agošton, a na njegovom otvaranju 1820.godine na klaviru muzicira i zvanice opčinjava, devetogodišnji Franc List. Lepota objekta i prijatan ugođaj kaštelskog parka, kao

i društveni značaj veleposednika, godinama su privlačili crkvene i političke velikodostojnike ondašnjeg vremena. Tako su posete Ečki činili: grof Esterhazi; car Franja Josif I; princ Albreht; princ Aleksandar Karađorđević; prestolonaslednik Franc Ferdinand; kasnije Josip Broz Tito i mnogi drugi. Do kraja drugog svetskog rata kaštel je bio u privatnom vlasništvu, a zatim prelazi u društvenu svojinu. Do početka šezdestih godina prošloga veka prvo je bio oficirski dom, a zatim prelazi u vlasništvo ugostiteljske radne organizacije „Vojvodina“. Kraj XX veka dočekuje u dosta lošim ekonomskim uslovima i sjaj i slava ovog objekta počinju da kopne. Srećom, početkom novog veka prelazi u privatno vlasništvo, a novi vlasnik vraća mu nekadašnju lepotu i sjaj. Kaštel se ponovo renovira i uređuje, kao i njegov park i na velika vrata danas ponovo ulazi u turističku i ugostiteljsku mapu zemlje.

Danas je ovo staro zdanje pretvoreno u luksuzni dvorac visoke kategorije, čije okruženje svedoči o bogatoj i burnoj istoriji koja je ovde stvarana vekovima.

Park Kaštela krasi i spomenik „Devojka sa golubom“ i spomenik „Sv. Hubertusu“ a ispred dvorišta se nalazi spomenik posvećen poseti Franca Ferdinanda.

EČANSKA KULA

Vodotoranj na kanalu severozapadno od dvorca nastao je krajem XIX veka sudeći po stilu nemačke neoromanike. U obliku je osmougone tvrđave sa grudobranima, sa višom osmougaonom kulom pored, koja je u davnim vremenima služila kao vidikovac sa kog se prostirao pogled na imanje.

Kula je tronamenski objekat koji je služio za osmatranje, navodnjavanje i za proizvodnju električne jednosmerne energije Kaštelu, gde je voda proizvodila energiju koja je skladištena u baterijama koje su se nalazile na vrhu kule i onda je dalje sprovodili do Kaštela.

SPOMENIK MIHALJU LAZARU

Podignut je Mihalju Lazaru od Ečke koji je poginuo 1815.godine pri pokušaju da sa svojim saučesnicima silom preotme posed Agoštona Lazara "Ečka", svog brata. Spomenik je podigao ožalošćeni brat pokojnika Avgustin Lazar od Ečke da bi žalosni i nesrećni događaj opomenuo potomke porodice Lazar na slogu.

SPOMENIK PALIM EČANIMA RUMUNIMA U I SVETSKOM RATU

U znak sećanja na poginule u Prvom svetskom ratu, rumunska zajednica podiže spomenik u porti rumunske pravoslavne crkve.

SPOMENIK PALIM EČANIMA NEMCIMA U I SVETSKOM RATU

Nemačka zajednica na katoličkom groblju u selu podiže svoj spomenik u čast palih u velikom ratu.

SPOMENIK PALIM CRVENOARMEJCIMA

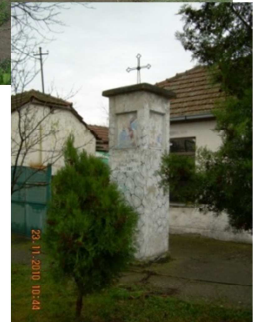
Spomenik je podignut 1949.godine poginulim crvenoarmejcima koji su učestvovali u oslobađanju našeg sela.

SPOMENIK ZORANU PAVLOVICU poginulom tokom ratova 90-tih na Kosovu nalazi se u parku u centru sela.

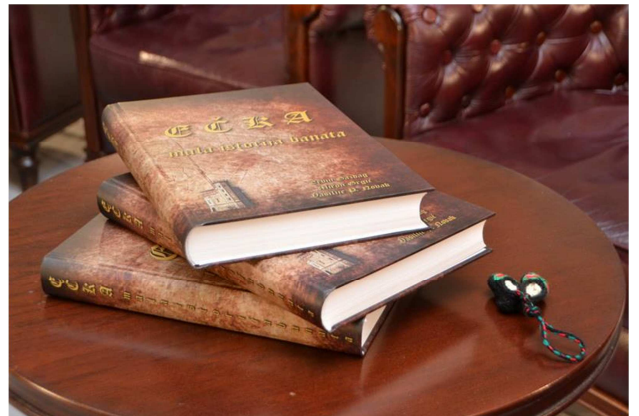

U selu se mogu videti i ulični krstovi u Banjalučkoj, Zagrebačkoj, Kumanovskoj, Ulici M.Tita kao i u portama Rumunske pravoslavne i Rimokatoličke crkve. Ulice sela takođe krase mape sela, drveni putokazi ulica, drvene smernice ka velikim svetskim gradovima i Baš Čelik.

Meštani Ečke se ponose i monografijom svog sela. Idejni tvorac monografije je Ervin Gazdag. Više od decenije istraživačkog rada Ervina Gazdaga, Vasilija P. Novaka i Mirona Grgića, uloženo je u stvaranje monografije sela "Ečka – mala istorija Banata" u kojoj je predstavljena bogata istorija ovog vojvođanskog mesta.

Projektom je obuhvaćena istorija sela i veleposedstva Ečke, istorija crkava, sporta, školstva, razvoja kulture i stanovništva i seoskog dobrovoljnog vatrogasnog društva. Monografija je napisana na 586 strana i krase je više od 1200 fotografija.

Gore nabrojanim nije završena lepota našeg kraja, jer neposrednu okolinu upotpunjuju i rezervat prirode „Carska bara“, jezera nekadašnjeg „Ribarskog gazdinstva Ečka“ sa hotelom „Sibila“, i prelepi restoran sa pansionom „Trofej“ sa izuzetnim ambijentom i raznolikim sadržajima za odmor i razonodu posetilaca svih uzrasta.

No, od svega najbolji i najlepši su ljudi – ečani, koji će Vas srdačno dočekati i domaćinski ugostiti u svom selu.